

วิจารณ์หนังสือ

<u>4</u>{[[]]][]

Book Review หลักพื้นฐานกฎหมายมหาชน Fundamentals of Public Law (in Thai)

วิจารณ์หนังสือหลักพื้นฐานกฎหมายมหาชน โดยรองศาสตราจารย์เกรียงไกร เจริญธนาวัฒน์ โครงการ ตำรา คณะนิติศาสตร์ จุพาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย พิมพ์โดยวิญญชน พ.ศ. 2555 หนา 450 หน้า ราคา 400 บาท วิจารณ์โดย ศาสตราจารย์พิชัยศักดิ์ หรยางกูร มหาวิทยาลัย อัสสัมชัญ

หนังสือนี้ นอกจากปฐมบทและปัจฉิมบท ได้แบ่งออกเป็น 3 ภาค คือ ภาค 1 พัฒนาการ ของกฎหมายมหาชน ภาค 2 ทฤษฎีกฎหมาย มหาชนที่สำคัญ ภาค 3 บ่อเกิดของกฎหมาย มหาชน ซึ่งยังแบ่งออกเป็นบ่อเกิดที่มาจาก กฎหมายบัญญัติ กับบ่อเกิดที่มาจากกฎหมายที่ มิได้บัญญัติ ในปัจฉิมบทผู้เขียนได้กล่าวร่างหลัก ความชอบด้วยกฎหมายโดยพิจารณาทั้งแนวคิด และที่มาของหลักไม่ว่ามาจากกฎหมายลาย ลักษณ์อักษรหรือกฎหมายที่ไม่ใช่ลายลักษณ์ อักษร และความสัมพันธ์กับหลักแบ่งแยก อำนาจอธิปไตย โดยพิจารณาถึงฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ ฝ่ายปกครอง

ถ้าดูจากสารบัญก็จะพบว่า ผู้เขียนได้ พยายามครอบคลุมสิ่งที่พึงต้องศึกษาใน

พิชัยศักดิ์ หรยางกูร

Fundamentals of Public Law (in Thai) by Associate Professor Kriengkrai Charoenthanawadhana, published by the Textbook Project of the Faculty of law Chulalongkorn University and printed by Vinyoochon Printing House in B.E. 2555. The price tag of this 450 pages book reads 400 bahts.

Apart from the prologue and epilogue this book is composed of three parts. The first part deals with the evolution of the public law. The second part deals with major theories of public law. The third part deals with the sources of public law which break into legislative and non-legislative and the relation between public law and the separation of powers.

Judging from the table of contents it is obvious that the author has attempted to cover every pepples of public law กฎหมายมหาชนไว้จนครบ ผู้ที่จำเป็นต้องอ่าน เพื่อเรียนรู้อย่างรีบด่วนก็ควรอ่านบทที่ 11 ว่า ด้วยหลักทั่วไปของกฎหมาย (มหาชน) ก่อน จากนั้นก็คงกระโดดไปอ่านแต่ละเรื่องที่อยากรู้ก็ คงไม่ยุ่งยากจนเกินไป

ผู้เขียนเรียนกฎหมายมหาชนมาจาก มหาวิทยาลัยโรแบรต์ ชูมอง เมืองถนน (Strasbourg สตราสบูร์ก) ประเทศฝรั่งเศส ได้ ผลิตหนังสือที่นับได้ว่าเป็นตำรา มีบรรณานุกรม 8 หน้า แต่ดูเหมือนยังมีส่วนผิดพลาดใน บรรณานุกรม ดูที่ Jennings ซึ่งหนังสือน่าจะมี article the เพียงที่เดียว และที่ John Lccke คำ ว่า ตำราในภาษาอังกฤษน่าจะสะกดอีกแบบ คือ Treatises ก็ไม่รู้ว่า โปรแกรมตรวจหาคำผิดของ สำนักพิมพ์เล่นงานเอาหรือเปล่า บางครั้งรอบ สุดท้ายต้องใช้ตามนุษย์ ชุดตรวจหาคำผิด มักจะ ใช้กับคำที่แปลงมาจากภาษาอื่นไม่ได้ถนัดนัก

ต้องชมผู้เขียนที่ใจกว้าง เอาแผนที่ทาง กฎหมายมหาชนขึ้นแผ่นปกหลัง สำหรับคนที่มี ความจำเป็นเลิศ ดุจการถ่ายภาพ ก็คงสามารถ เก็บสาระของหนังสือได้เกือบหมด แต่แน่ละเขาผู้ นั้นคงต้องรู้เรื่องกฎหมายมหาชนพอควร สำหรับผู้ที่ยังไม่รู้ ก็น่าลองอ่านเนื้อหาของ หนังสือเล่มนี้ให้ตลอด ผู้แต่งคงได้ใช้เวลาอยู่ หลายปี เพื่อเขียนหนังสือเล่มนี้ study; in sum, he left no stone unturn. For those who need to make a quick study they may read chapter 11 first. Then he or she may jump to the portion he or she wants to learn without too many difficulties.

The author studied public law at Robert Schumann in Strasbourg, France. He produced a book that can be counted as a treatise. There is a slight mistake in the bibliogaphy which may be the result of the computer program which can not recognize "treatise" in French. This pronounces that proof reading must, at the last moment, be done by human.

One has to commend the author for being so kind in providing a map of public law thinking, a useful tool for well versed public law scholars. For those green horns, an attempt into the venture of reading this book would certainly pay. It takes years to write a book of this standing.

Professor P. HORAYANGKURA

ศาสตราจารย์พิชัยศักดิ์ หรยางกูร

180